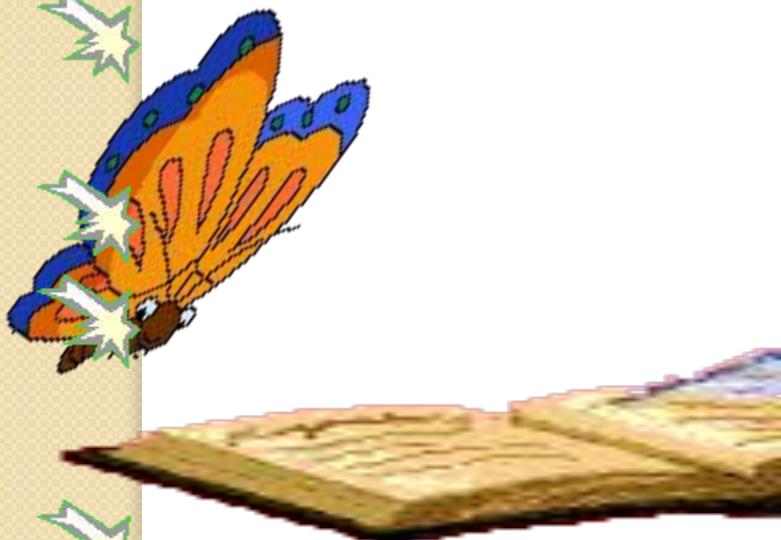

Паталогиялық анатомия

Келесі >

Қожа Ахмед Ясауи атындағы
Халықаралық қазақ-түрік
университеті

Аскорыту жүйесінің қатерлі және қатерсіз ісіктері.

Қабылдаған: Жакипов Б.Б
Орындаған: Турсуметова М.М
Тобы: ЖМ-223

жоспар:

- 1.Кіріспе:
- Ісіктер туралы жалпы түсінік
- 2.Негізгі бөлім
- Ішек аурулары
- Тua пайда болған кеміртіктер және қабынулар
- Ісіктер
- 3.Қорытынды

Иммундық жүйенің ісікке қарсы қорғанысының себептері

Иммунодепрессиялық терапия
жасалған адамдарда
қатерлі ісіктердің даму жиілігі
(трансплантация) 30-50 есе
жоғары

Т-лимфоциттер
қызметінің төмендеуі

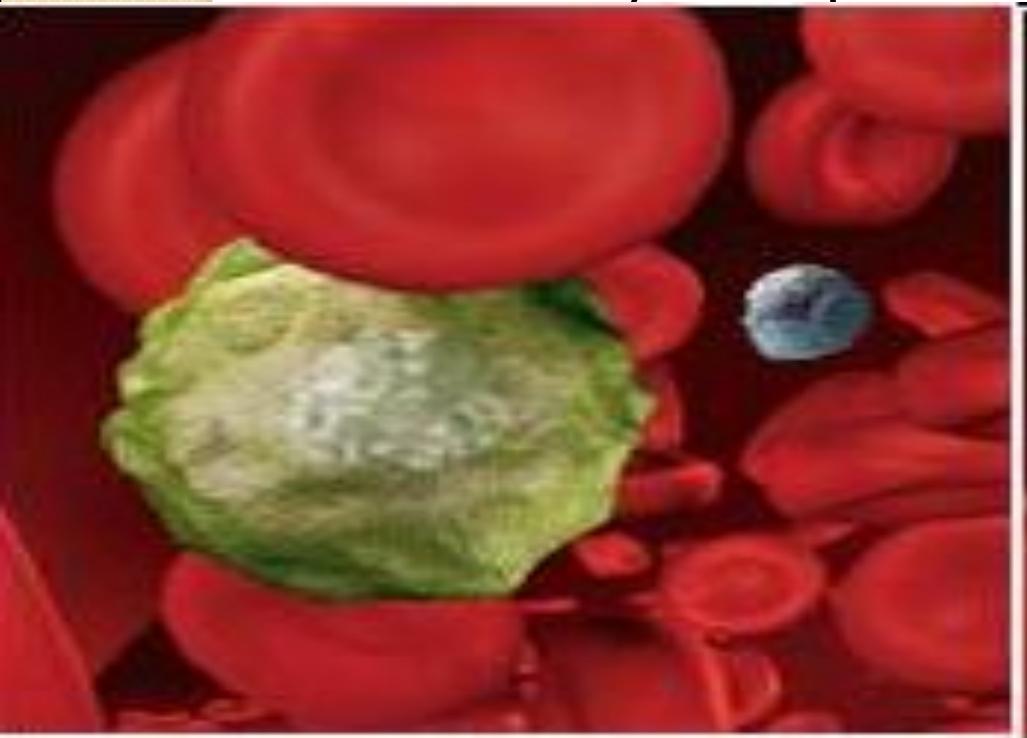
Т-жүйесінің біріншілік
иммунтапшылығы бар
балаларда 100 есе

Егде адамдарда иммундық
жауаптың төмендеуі

Тимусы алынған
адамдар

Нәрестелерде иммундық
жауаптың
толық дамымауы

Ісік жасушалары –
бұлқатерсіз немесе
қатерлі ісіктің бір бөлігі
болып табылатын
Әзгерген, мутацияланған,
патологиялық жасушалар.

- 1949 жылы Л.А.Зильбер ісікжасушаларының Қалыптыжасушалардан айырмашылығын
- дәлелдеген

Ісікке қарсы гендер

Иммуносупрессиялық гендер

мутация

Онкогендер

Ісік
жасушаларының
шамадан тыс
көбеюі

Ісік жасушалары мен қалыпты жасушалардың айырмашылығы

Ісік антигендері

Вирустық ісік
антигендері

Трансплантиациялық
изоантигендер

“Канцерогенді”
ісік
антигендері

Эмбриондық
изоантигендер

Вирустық ісік антигендері

ДНК құрамды вирустар:

Аденовирустар
Полиома вирусы
SV вирусы
Шоуп
папилломасы

Ядролы және мембраналық антигендерді белсендіреді

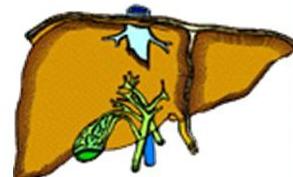
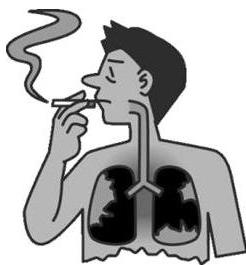
РНК құрамды вирустар:

Сүт безі ісігі вирусы
Лейкоз вирусы
Гросс вирусы
Раус саркомасы

Мембраналық антигендерді белсендіреді және ісік жасушасында вирус антигендерінің болуын қамтамасыз етеді

“Канцерогенді” ісік антигендері

Никотин, дым, частички табака нарушают ритм деятельности желудочно-кишечного тракта. А поскольку с никотином в желудок поступают канцерогенные вещества, нередко и появление злокачественных опухолей. Отрицательное влияние табака сказывается и на печени: в ее желчевыводящих путях происходит застой желчи.

**Нысана
жасушаның
мутациялану
ы**

Эмбриондық антигендер

α_1 -
фетопротеин

Бауыр карциномасы
Ішек, асқазан, 12 елі ішек
аденокарциномасы
Балаларда
нейробластома,
лимфосаркома, ми ісігі

Трансплантациялық изоантигендер

Гистосәйкестік
жүйесін бақылаушы
гендердің
мутациялануы
нәтижесінен
дамитын ісіктер

ІШЕК АУРУЛАРЫ

Ішек ауруларының ішінде ең көп кездесетіндері қабыну, ісіктер және та пайда болған кемістіктер.

Та пайда болған кемістіктер

Ішектің негізгі та пайдаболған кемістіктері балалар патологиясы бөлімінде каралады. Ал ересек адамдарда кездесетін та пайда болған кемістіктерге меккель дивертикулі мен мегаколон кіреді.

Дивертикул – ішектің белгілі бір бөлігінің капшық тәрізді томпайып шығып тұруы. *Меккель дивертикулы* азы ішектің ток ішекке өтетін жеріне жакын аймакта (30-50 см), эмбрион дәуірінен калган кіндік-ішекжолының (омфаломезентериалды езек) калдығынан дамиды (17 - сурет). Оның ұзындығы 5-6 см, көлденеңі 2-3 см болады. Осы жер кабынганда (дивертикул ит) немесе бодеге заттар тығызып калганда гана клиникалық белгілер пайда болады. Дивертикул жарылып кеткенде перитонит дамиды.

Мегаколон

Мегаколон-төк ішектің калыптан тыс кеңейіп кетуі.

Этиологиясы мен патогенезі.

Мегаколон (Гиршпрунг ауруы) іштен туылған аурулар катарына жатып ішектің белгілі бір жерінде (ауэрбах және мейнер өрімдерінде) ганглиоздық жасушалардың жоктығымен сипатталады. Агангиозды аймактар негізінен сигма мен тік ішек шекарасында кездеседі, кейде олар біраз жерді камтиды. Осы аймакта жирылу болмастан ішек түйіліп калып (спазм), оның жоғары бөлігі бірте-бірте кеңи бастайды

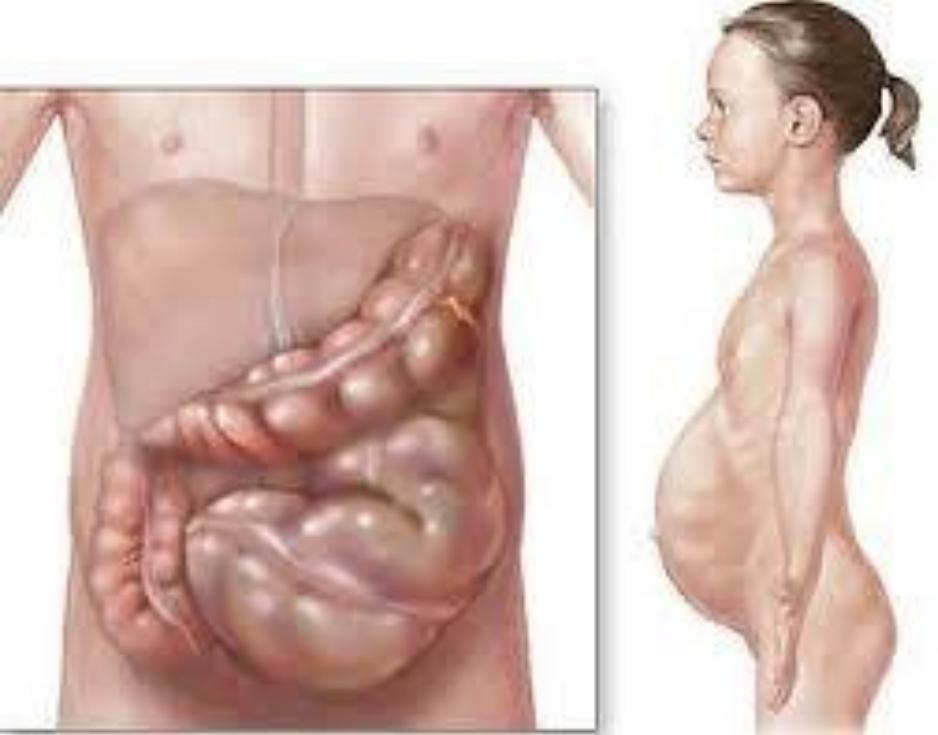
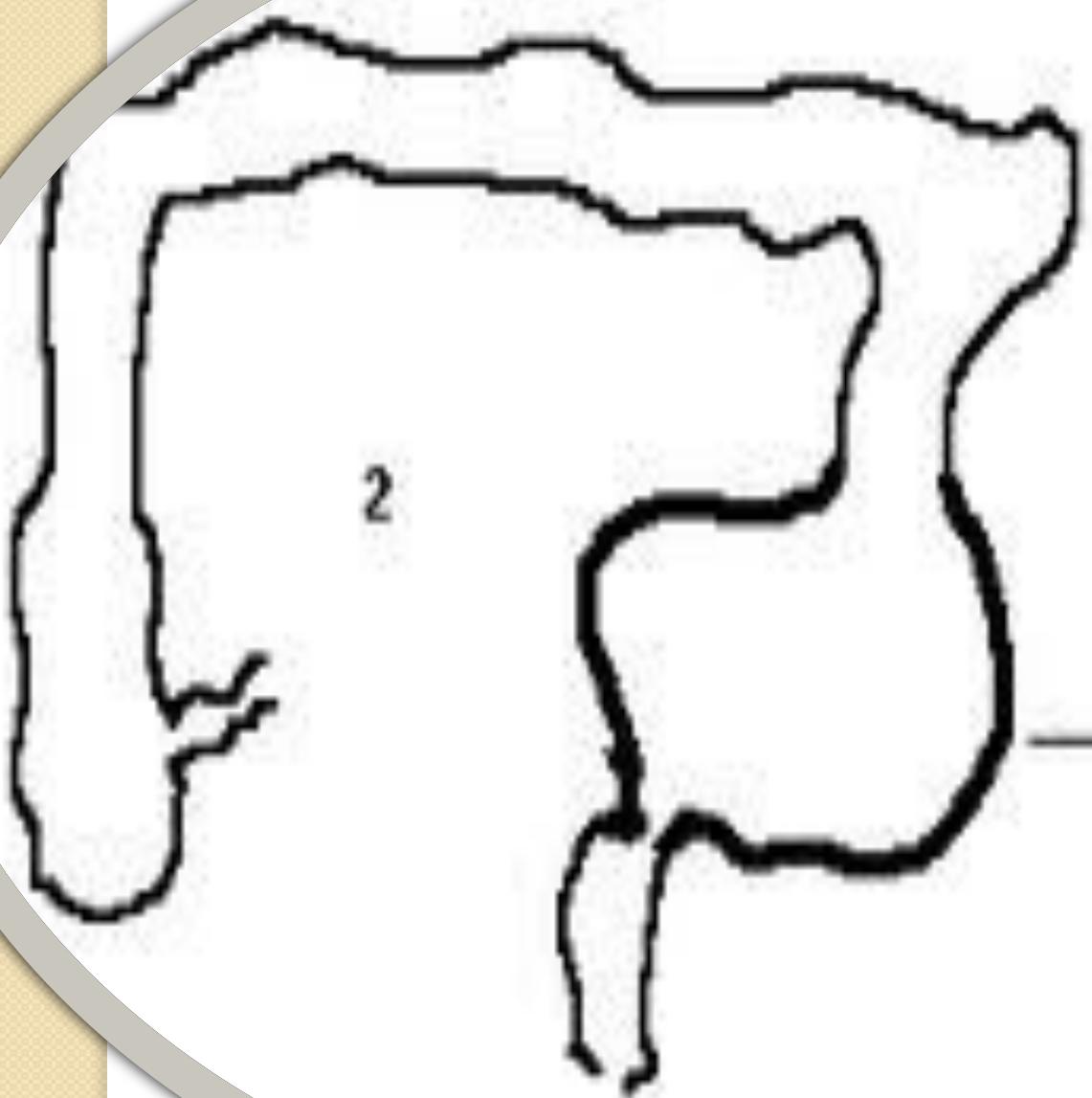

Рис. 1. Обзорная рентгенограмма брюшной полости новорожденного с мегаколоном, вызванным аганглиозом.
(по M. Feldman et al., 2003)

Патологиялық анатомиясы.

Мегаколон жедел, жеделдеу және созылмалы түрде өтеді. Жедел түрі жаңа туылған нәрестелерде кездесіп, меконилік ішектүйілуі түрінде өтеді. Созылмалы мегаколон баяу дамып, оның клиникалық белгілері кеш көрінеді. Мәйітті ашып көргенде сигма мен тік ішек арасында ішектің түйіліп калған жері табылады. Ал оның жоғарысында тоқ ішек көлденең кейде 20 см-ге дейін кеңіп, кабырғасы 2 см-ге дейін капындаиды. Ішектің ішінде нәжістен күралған тастар және массалар болады. Ішектің шырышты кабатында әр түрлі пішіндегі жарапар, ал баска кабаттарында лейкоциттерден, лимфоциттерден, плазмалы жасушалардан тұратын қабыну сіңбелері көрінеді. Ішек қантамырларында пайдаболған жағдайда ішек кабырғасында некроз дамуы мүмкін.

Мегаколон

Асқыну турлери.

Мегаколонға байланысты ішек
қабырғасының өткізгіштігі күшейіп,
ішіндегі микробтар құрсақ куысына өтіп
перитонит дамиды немесе ауру ішектің
өтпей калуы нәтижесінде өрістейтін
созылмалы уланудан өледі.

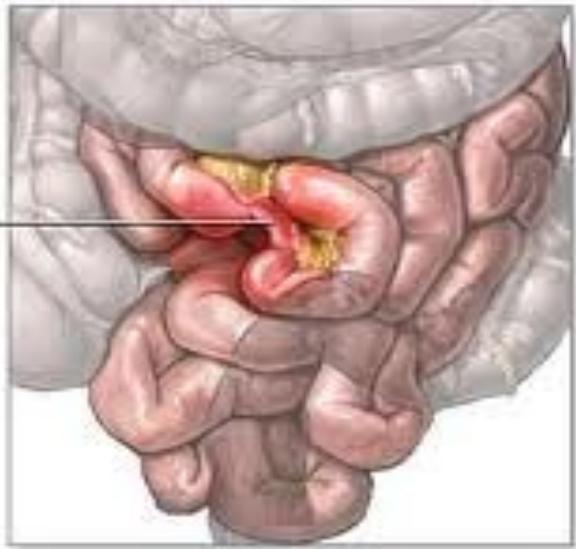

Энтерит

Энтерит — аш ішектің қабынуы. Оның өзі жедел және созылмалы түрлерге бөлінеді.

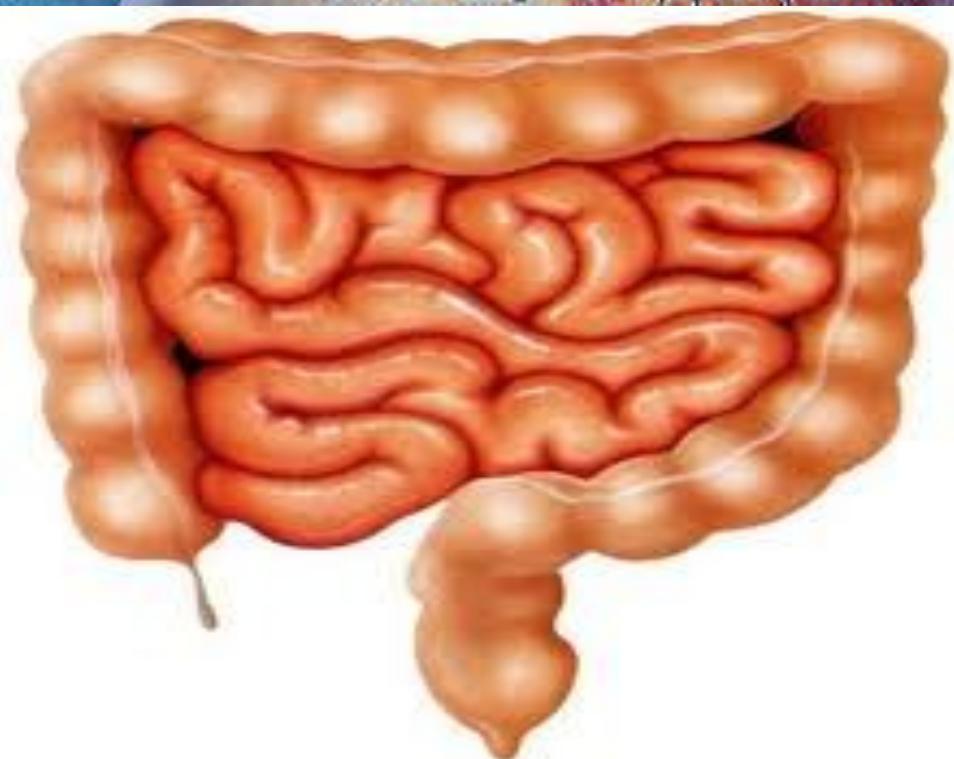
Жедел энтерит - аш ішектің жедел қабынуы.

Этиологиясы. Жедел энтерит бұзылған тамакпен уланганда, сальмоиеллез, ботулизм, стафилакокк токсиндері организмге түскенде, улы саңырауқұлактар, балық токсиндерінің және әртүрлі химиялық заттар (корғасын, сыпан, фосфор препараттары) эсер інде тез дамиды. Бұл патология тырыскак, іш сүзегі, вирустық инфекциялардың клиникалық көрінісі есебінде де пайдалады.

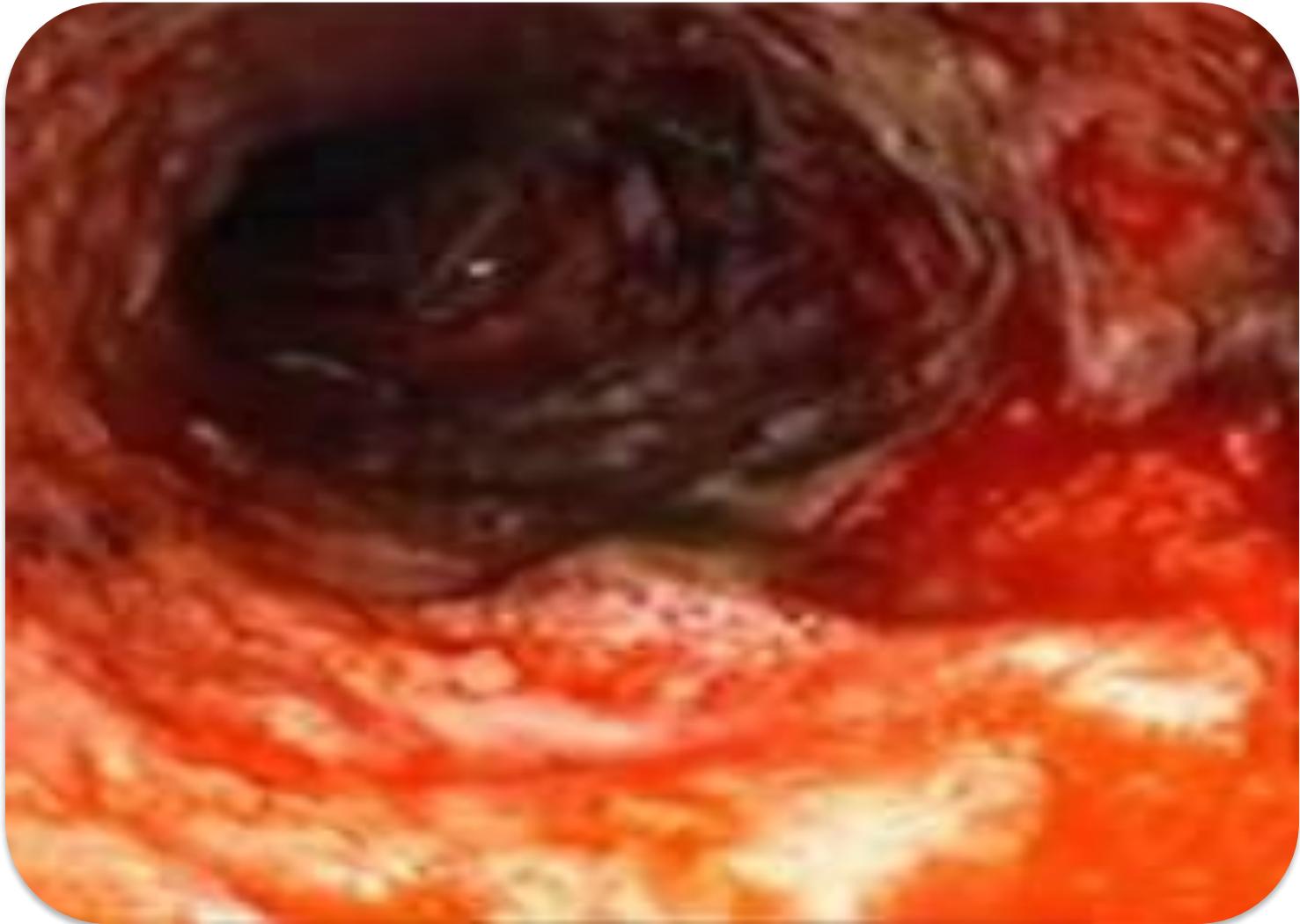
Obstrucción
intestinal

•ADAM

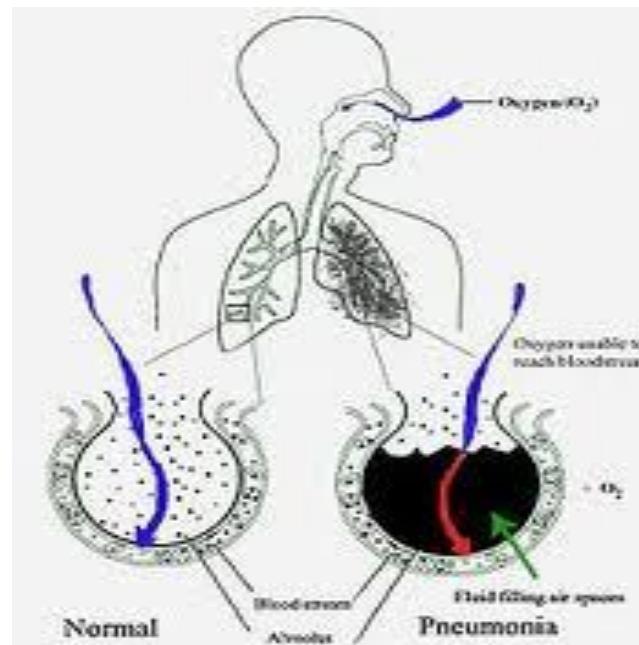
Патологиялық анатомиясы.

Жедел энтеритте кабыну катаральды. фибринозды, ірінді және некрозды түрде отеді. *Катаралды кипишиуди* ішектің шырышты қабаты ісініп қызарып, оның бетін сарысулы-шырышты, сарысулы-ірінді экссудат жабады. Микроскопией Караганда ішектің шырышты қабатында лейкоциттер мен лимфоциттерден тұратын сіңбе көрінеді. Эпителий арасында бокал тәрізді жасушалар кебейіп. десквамация құбылысы күшнейеді, осыған байланысты кейде эрозиялар пайда болады.

Фибринозды қабыну

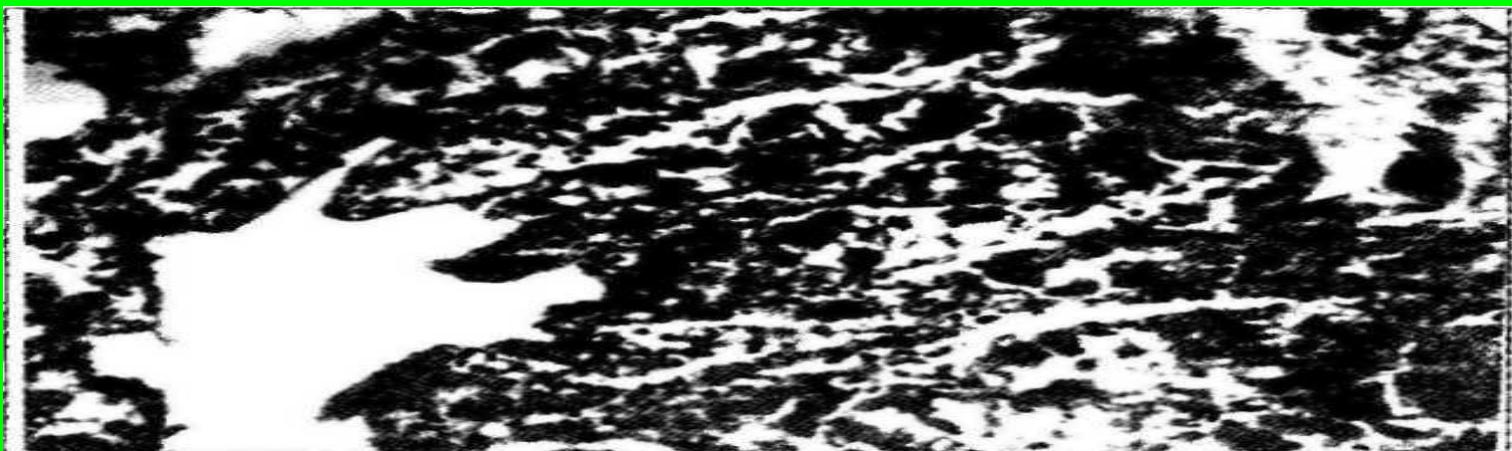
-ішектегі некрозға байланысты дамып, осы жерде акышылсұр түстегі перде тузіледійолар көшіп түскенде орнында жара калады.

Жедел энтериттін және бір ерекшелігі —

ішектің өзіндегі және регионалдық лимфа бездеріндегі лимфоидтінің гиперплазиясы, бұл өзгерістер әсіресе іш сүзегінде жаксы көрініп, иммундық жүйенің кабыну үрдісіне тікелей қатысуының белгісі болып саналады.

Энтериттің асқыну түрлеріне ішектен кан кету, ішек кабыргасының тесіліп (перфорация) перитонит дамуы, ішек кызметі бұзылып, іш кетуі нәтижесінде организмнің сусыздануы жатады.

Созылмалы энтерит жеке ауру есебінде немесе жедел энтериттің жалғасы ретінде дамиды.

ЭТИЛОГИЯСЫ. Созылмалы энтерит кобінесе ас корыту

жүйесінің ауруларына байланысты келін шыгады. Созылмалы гастрит, жара ауруында, асказапды алып тастағанда, үйкі безінің, бауырдың, өт жолдарының ауруларында ас корыту үрдісі бұзылып, толық ыдырамаған заттар ішекке отіп оның ферментті жүйесін істен шыгарады. Жаз айларында ысікка байланысты суды көп ішкеиде, негізінен көмірсулы запармен тамак.танганда ішек ферменттерінің

**белсенділігі төмендеп, дисбактериоз
дамиды соны қабынумен
аяқталады. Организмнің улануына
байланысты да(мысалы, уремияда)
немесе лямблиялар, ішек күрттары,
паразиттер әсерінде де созылмалы
энтерит дамиды.** '

Патогенез.

Морфологиялық тұрғыдан алғанда созылмалы

энтериттің дамуын әр түрлі

фактордың закуакытзиянды әсерінен осы жердегі

эпителийдің калышты калпына келуінің бұзылуымен

түсіндіруге болады. Ішек қызметіне аса зор күш

түскенде, жасушалардың жаңаруы жылдамдайды,

бірак регенерация талапка сай өрістей алмайды.

Осыған байланысты ішек бүрлерін толық пісіп

жетілмеген эпителий қаптайды. Олар өз қызметін

толық атқара алмай, мерзімінен бұрын түсе бастайды.

Сонымен катар дисбактериоз үрдісі күшнейеді, коректік

заттар микробтар ферменті әсерімен ыдырап жаңа улы

заттар түзіледі, олар ішек қызметін бұзып, қабыну әрі

карай өрістейді.

Патологиялық анатомиясы.

Ішектегі морфологиялықөзгерістер негізінде эпителийдің

**калпына келуінің бұзылуы, дистрофия және кабыну
құбылыстары жатады. Қабынудың алғашкы кезеңінде ішек
бүрлеріне лимфоидты, плазмалы жасушалардан, эозинофилді**

лейкоциттерден құралған сіңбелер сіңіп, олардың көлемі

улкейеді. Кейінрек эпителий жасушаларының дистрофиясына

байланысты ішек бүрлері бірте-бірте қыскарып, өз пішінін

жоғалтып, кейде бүтіндей жойылып, созылмалы атрофиялы

энтерит дамиды. Лимфа тамырлары склерозданып, лимфа

фолликулалары үлғаяды, кейде кептеген майда кисталар

пайда болады. Созылмалы энтерит нәтижесінде ішек

бездерінің шығару жолдары жабылып, ол жерде секрет

жиналып калады. Осыған байланысты кистозды энтерит

дамиды. Егер кабыну үрдісінен кейін пейер табакшалары мен

жеке фоллакулалар ісініп, үлкейіп кетсе оны фолликулалы

энтерит деп атайды.

Мальабсорбция синдромдары

Энтеропатиялар- ішек ферментерінің жетіспеуіне байланысты ішектегі сорылу үрдісінің бұзылуымен (malabsorption syndrom) сипатталатын сыркаттар. Оларға дисахаридтік, глютендік, липодистрофиялық және т.б. энтеропатиялар кіреді. Мысал ретінде. глютендік энтеропатия (СПРУ) мен ішек липодистрофиясын -Уиппл сыркатын келтіруге болады.

СПРУ

СПРУ (глютендік энтеропатия, целиакия) — аңы ішекте сорылу (абсорбция) үрдісінің бұзылуымен, ерекше морфологиялық өзгерістердің дамуымен сипатталатын лійеропатия. Бұл ауру Европада ақ нәсілділер арасында кездеседі.

Этиологиясы мен патогенезі .

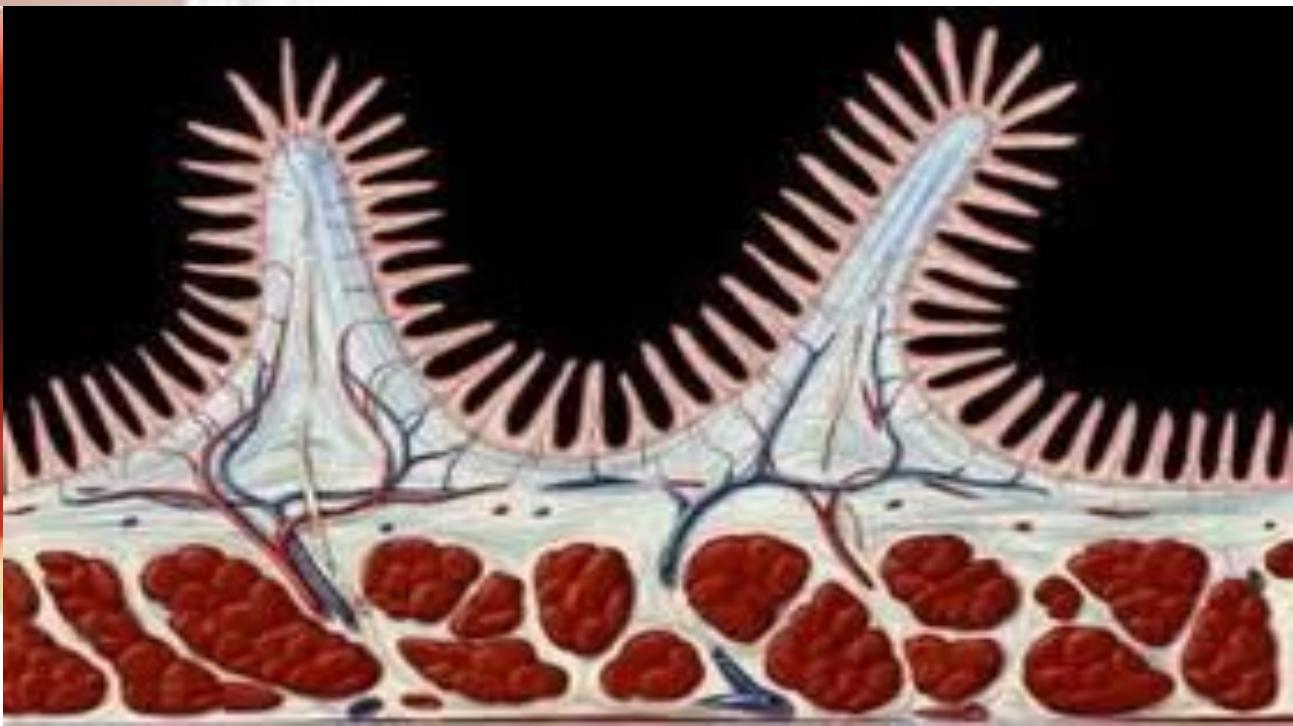
Глютендік энтеропатияның дамуы кейбір дәнді дақылдарда: бидай, арпа, сұлы құрамында болатын глютен белогының, ферменттер тапшылығына байланысты организмге сіңірілмеуімен түсіндіріледі. Глютен белогына организмнің сезімталдығының артып кетуі, гендік және иммундық негізде дамиды. Организмде глютенге, оның компоненті глиадинге карсы антиденелер түзіледі. Антиген-антидене реакциясы нәтижесінде азы ішекэпителі іздейді. Микроскопта карағанда диффузды энтерит морфологиясы көрінеді: ішек бүрлерінің эпителийі көшіп түседі (десквамация), стромасында лимфоциттерден, плазмалық жасушалардан, макрофагтардан, эозинофилдік лейкоциттерден тұратын сіңбелер табылады. Біртебірте ішек бүрлері қыскарып, оның крипталары (шұңқырлары) созыла бастайды. Бұл өзгерістер аши ішектің жоғарғы бөліктерінде айқын дамиды.

Тамак құрамынан глютенді алғып тастанғанда ішектегі езгерістер жойылады.

Лимфонодулярная гиперплазия
(симптом «бульжной мостовой»)

Уиппл сырқаты

Уиппл сырқаты өте сирек кездесетін аурулар катарына жатканмен, кейінгі жылдары оның саны көбеюде. Ол негізінен ер адамдарда ұшырасып, клиниказда "сұлы" немесе "майлы" іш өтуімен, аурудың әлсіреп, тез азып кетуімен, буындар ауыруымен, терінің гиперпигментациясымен сипатталады.

Эндоскопическая картина дуоденита

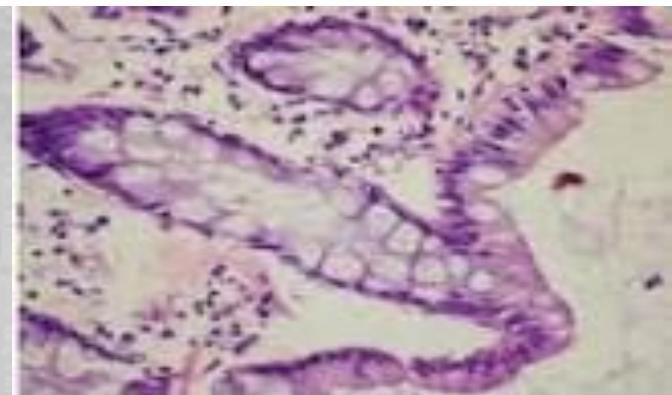
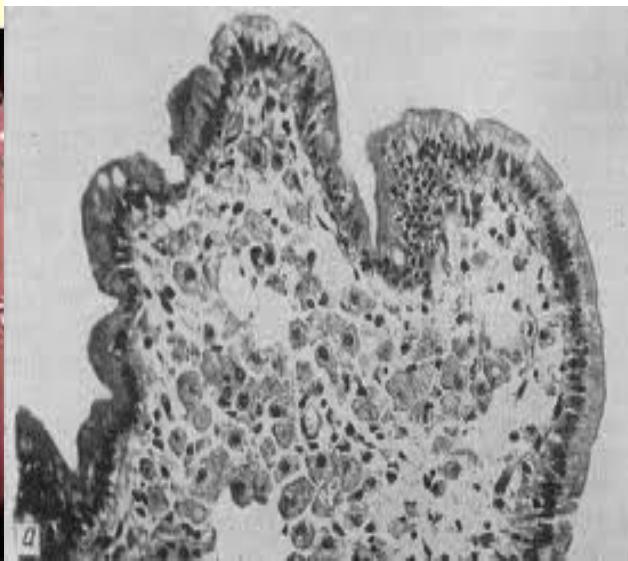

Рисунок 1. Болезнь Уиппла. Расширение сосуда со скоплением лимфы. Окраска гематоксилином и эозином, ув. $\times 400$

Этиологиясы. Осы сырқатты табиғаты белгісіз, ішек макрофагтарында табылған бактериялар шакырады деген болжам бар. Антибиотиктермен емдеудің нәтижелі болуы да осы болжамның дұрыс екендігіне көз жеткізуде.

Патологиялық анатомиясы. Уиппл сыркатындаащы ішектүгелдей закымданып, оның кабырғасы және шажыр кайы калындал катайып, ал лимфа түйіндері үлкейеді, лимфа кан тамырлары кеңейіп кетеді. Ішектің сірі кабатының, кейде оның шырышты кабатынынбеті майда, акшыл сары дән сеуіп тастагандай көрінеді.

Микроскоппен карағанда шырышты кабаттың бүрлерінде, цитоплазмасы Шифф реактивімен жаксы боялатын макрофагтардың топталып калғанын көреміз, олар лимфатүйіндерінде, сірі кабыктарда, шажыркайда да табылады. Сонымен катар липидтердің, эсіресе май кышкылдарының, жиналаган жерінде

липогранулемалар түзіледі. Аурулар негізінен қахексиядан өледі.

Арнайы емес жаралы колит

Арнайы емес (идиопатиялық) **жаралы колит** - ток ішектің шырышты қабатында және оның астында жара пайда болуымен, клиникада диареямен сипатталатын жедел немесе созылмалы кабынуы.

Этиологиясы. Жаралы колит этиологиясы белгісіз аурулар катарына жатып, оның келіп шыгуында эр түрлі инфекцияларға, эсіресе дисбактериозға, тамак құрамындағы немесе бактериялық аллергендерге зор көніл бөлінеді.

Патогенезі. Жаралы колитте канда ток ішек тіндеріне қарсы бағытталған, организмдегі иммунологиялық өзгерістердің белгісі болып саналатын антиденелер табылған. Осы антиденелер ішектегі патологиялық үрдістердің ары карай дамуына мүмкіндік жасайды. Сонымен катар ішектің шырышты қабатында жергілікті бактерияларға қарсы бағытталған, кейде ток ішек шырышты қабатының құрамымен эсерлесе алатын антиденелер түзіледі. Кейінгі кездे осы сыркатта канда иммундық кешендердің немесе ток ішектің компоненттерімен әсерлесетін Т-лимфоциттердің түзілетіні де анықталып отыр. Демек жаралы колит патогенезі бойынша ауруларға жакындалап, клиникада үдемелі түрде дамиды.

Патологиялық анатомиясы.

Қабыну үрдісі әдетте тік ішектен басталады. Клиникалық-морфологиялық көріністеріне карап жаралы колиттің жедел және созылмалы түрлерін ажыратады.

Аурудың жедел түрінде ток ішектің шырышты кабаты канмен толып, ісініп, оның бүрлери жаксы көрінбей калады. Сонымен қатар осы жерде кан күйилу ошактары, майда эрозиялар, тез арада жедел жаралар пайда болады (19-сурет). Жаралардың түбі некрозданып бозғылт реңдегі фибринмен капталады. Олар кейде бір-бірімен косылып ішектің біраз жерін алады.

Асқыну турлеріне:

- 1) тоқ ішектегі өзгерістерге байланысты ішектің "токсиндік" дилатациясы, тесіліп кетуі (перфорация), перитонит, кан кету,
- 2) кору ағзалары тараپынан: ирит, конъюктивит, блефарит; 3) кимыл-тірек ағзаларындағы полиартрит, спондилит;
- 4) канда аутоіммундық гемолизденуші анемия;
- 5) амилоидоз және т.б. кіреді.

Көріп отыргандай осы сырқатқа тән жалпы өзгерістер организмде аутоіммундық үрдістердің дамығанынан хабар береді. Арнайы емес жаралы полиптен Крон ауруларының бір-бірінен айырмашылығы жоғарыда айтылды.

Крон ауруы

Крон ауруы 1932 жылдан бері регионарлы энтерит (терминалды илеит) деген атпен белгілі болатын, ол текаңы ішектің соңғы белігінде кездеседі деп есептелген. Қазіргі кезде бұл аурудың асказан-ішек жүйесінің кез келген бөлігінде кездесуі мүмкін екендігі анықталды. Крон ауруы созылмалы сыркаттар катарына жатып асказан-ішек жүйесінде арнайы емес гранулематоздық кабынудың дамуымен сипатталады. Бұл ауру кейде өңеште де кездеседі

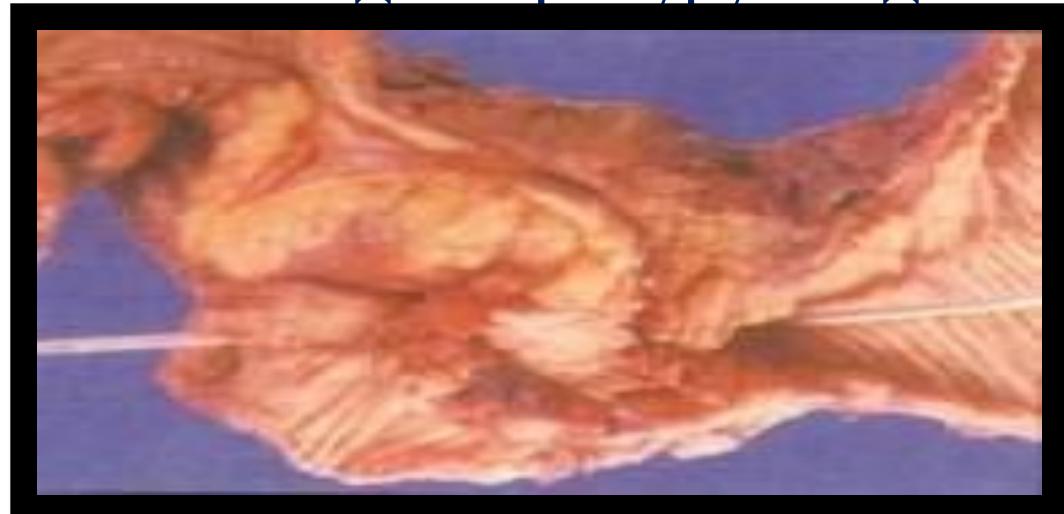
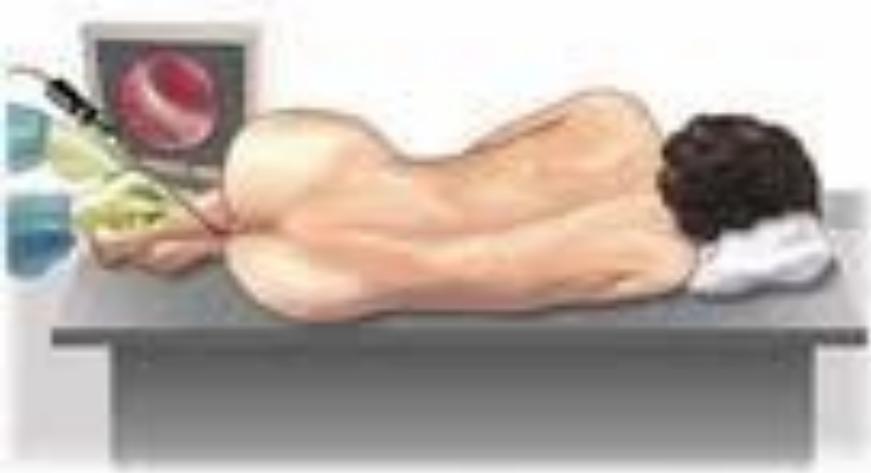
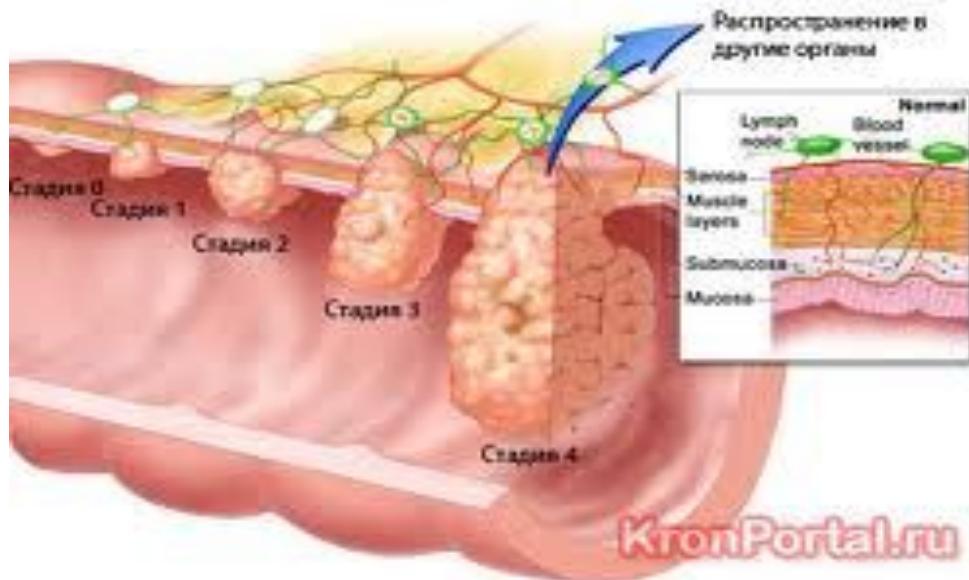

Рисунок 2. Афтоzные язвы ротовой полости при болезни Крона
(Forbes et al., 2005)

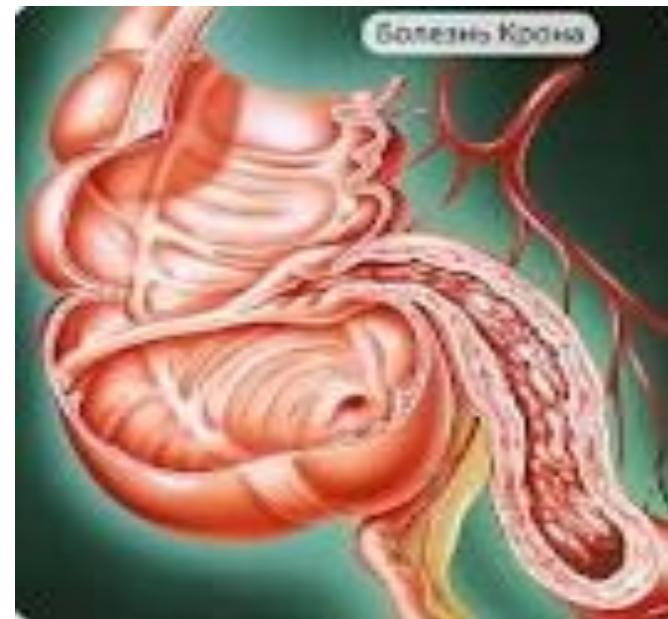

Стадии рака кишечника

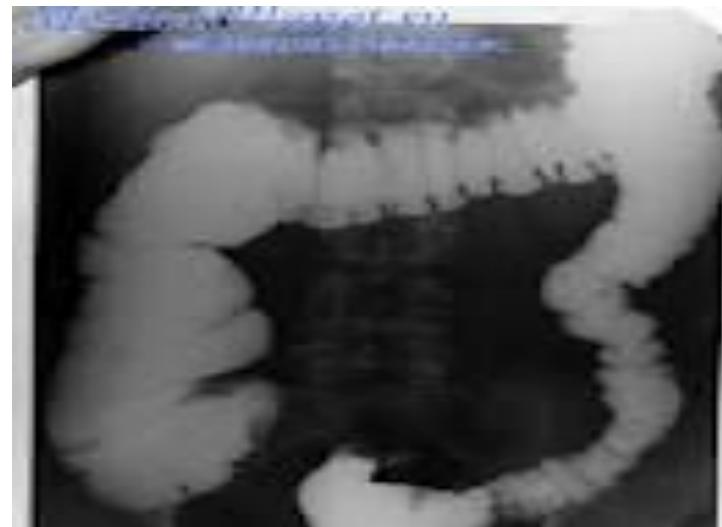
Этиологиясы мен патогенезі.

Крон ауруының шығу себептері белгісіз. бірак копшілік зерттеушілер (эсіресе шетелдіктер) оның гиологнясып арнайы емес жаралы колитпен косып карайды. Бұл аурудың 35% отбасына байланысты дамиды. Ток ішекке карсы байытталған аутоаішпідеиeler крон ауруыпда, жаралы колкттегідей жиілікте табылады.

Патологиялық анатомиясы.

Крон ауруында кабыну ошағында ішек кабырғасының ісіну, қабыну сіңбелері, фиброз нәтижесінде пішінсізденген, саңылауы тарылып, катайған. Шырышты кабатында тар, ұзын, саңылау тәрізді, ішекті бойлай жайғаскан жаралар болады. Ішектің серозды кабатында ошакты фибринді кабыну, шажыркайда гиперемия, аймактың лимфа түйіндерінде кабыну байқалады. Ішектердің арасында жабыспалар, кейде жыланкөздер табылады.

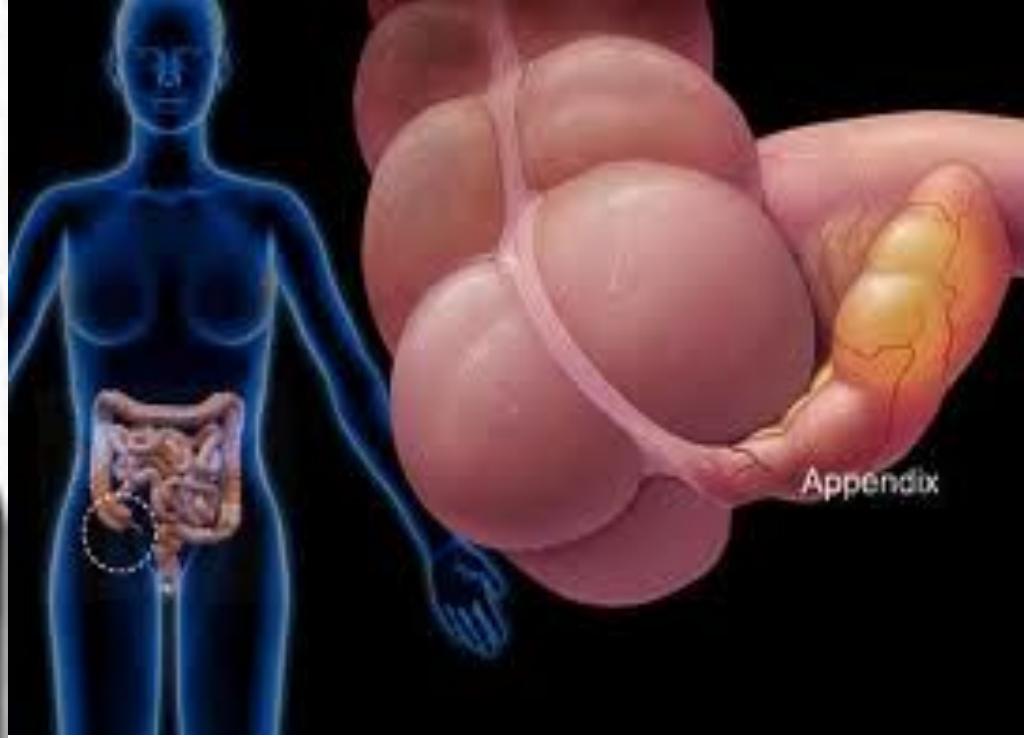
Асқорыту түрлері.

**Крон ауруында ішектер арасында және
оның сыртында жыланкөз пайда болуы
ете тән, олар көбінесе тік ішек
Асқорыту жүйесінің аурлары
айналасында кездеседі. Ішек
саңылауының тарылуы (стенозы)
созылмалы, кейде жедел ішек түйілуіне
алып келеді.**

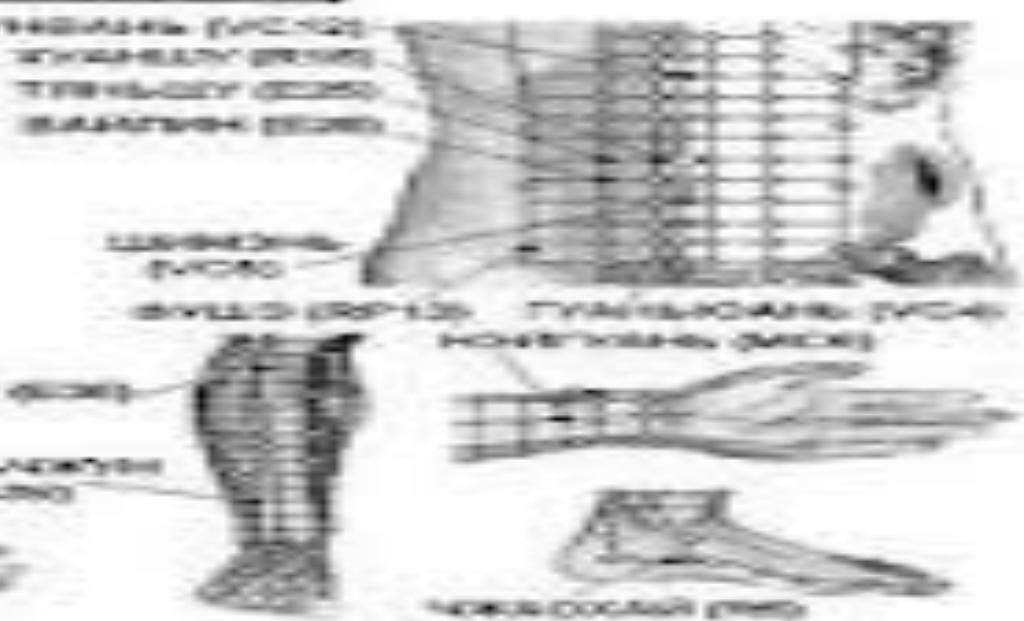
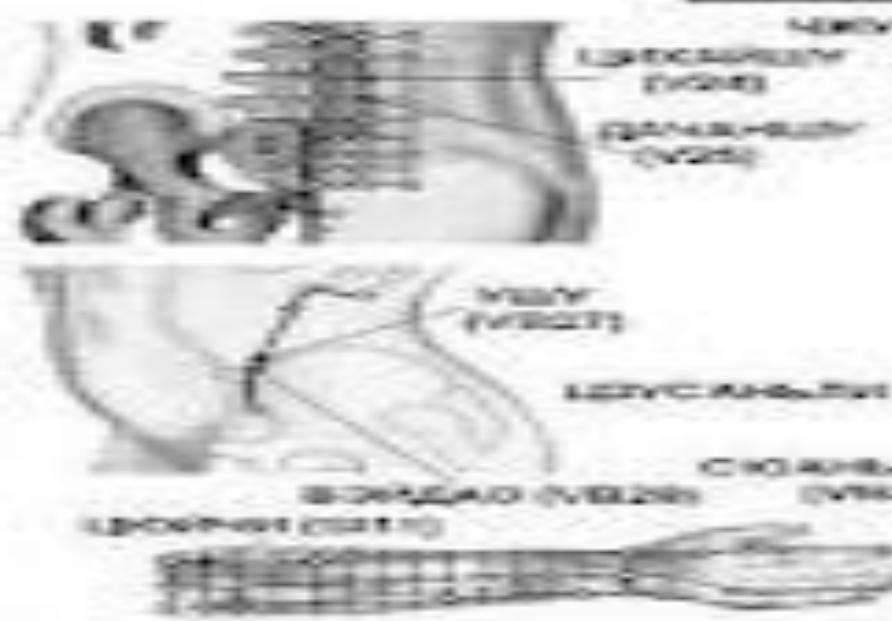
Аппендицит

Аппендицит деп сокыр ішектің құрт тәрізді өсіндісінің қабынуын айтады. Аппендицит жиі кездесетін хирургиялық аурулар катарына жатады.

Этиологиясы мен патогенезі. Қазіргі уақытта аппендицит аутоинфекция есебінде дамиды деп саналады, бірақ та ол инфекцияның калайша шырышты қабатқа өтіп кабыну шакыруы шешілмеген мәселе болып калуда. аппендикс ішіне калыпты жағдайда бактериялар көп, ал кабыну үрдісі барлық адамдарда бірдей бола бермейтіні белгілі.

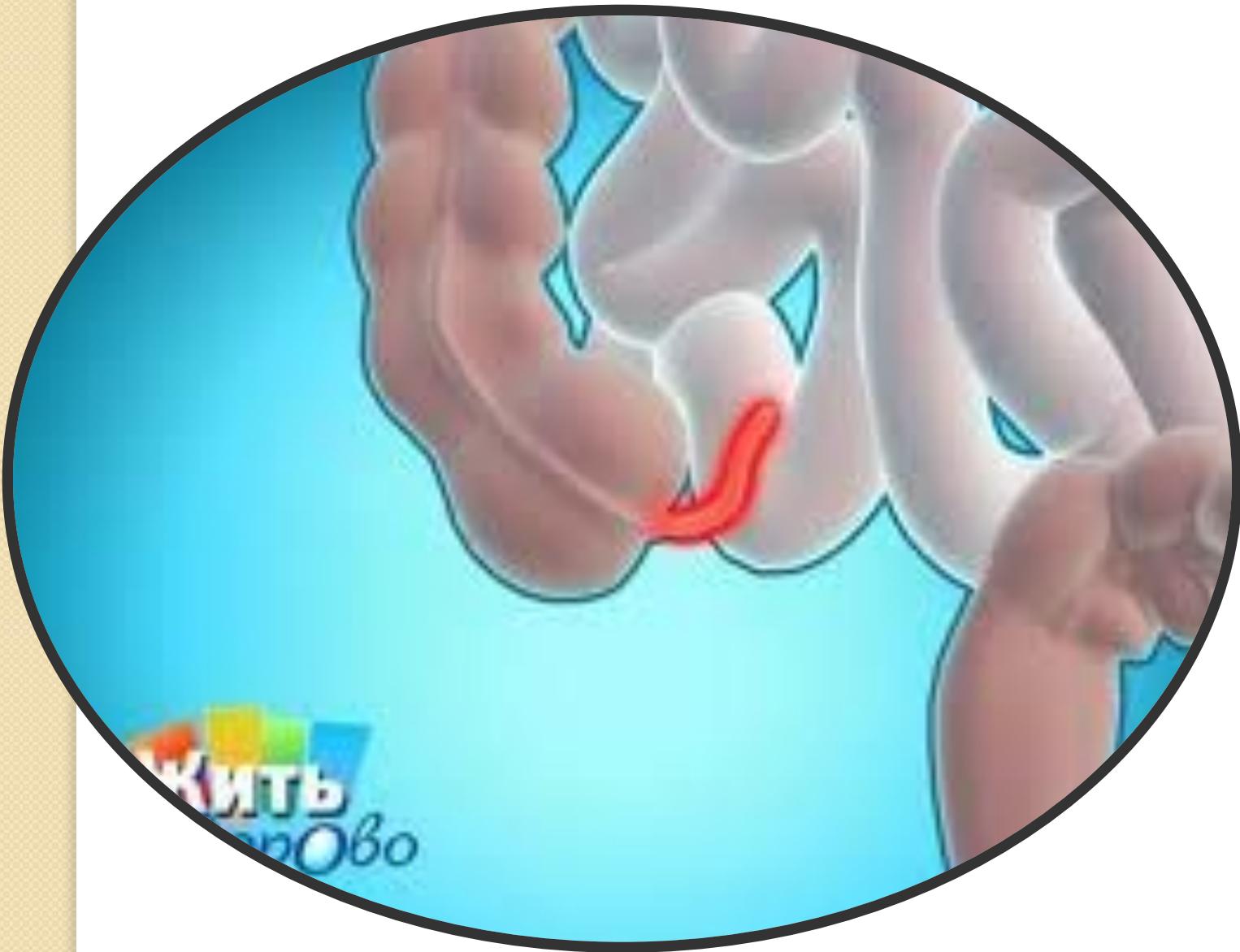

ANTICHEMULAT

Ашофтың механикалық теориясы бойынша аппендициттің пайда болуы

осы жерде нәжіс массаларының (копролиттердің) жиналып калуы шешуші рөл аткарады. Осы массалар аппендиктіңшырышты қабатын бұзып, инфекцияның ары карай өскін кабырғасына өтуіне жол ашады. Қабыну үрдісі алгашқы ошак(аффект) труден басталады, осы жерден инфекция аппендиктің барлық беліктеріне тарайды. Дегенмен де жедел аппендицитті тексергенде осы жерде нәжіс массалары 40-50% жағдайларда ғана табылады.

Контроль

Патологиялық анатомиясы.

Клиникалық белгілеріне және морфологиялық өзгерістеріне карап аппендициттің жедел және созылмалы түрлерін ажыратады.

Жедел аппендициттің өзі бірнеше түрге бөлінеді:

- 1) жай;
- 2) беткей;
- 3) флегмонозды;
- 4) гангренозды аппендицит.

Жай аппендицитте сырткы өзгерістер көзге көрнекті болмайды, тек микроскоппен тексергенде ғана осы жерде кан-лимфа айналымдарының бұзылғанын, стаз, кан күйилу, ісіну үрдістері корінеді. Лейкоциттер кан тамырларының кенересіне жакын жайғаскан болады. Аппендиктің нерв аппаратында дистрофиялық озгерістер байкалады

Флегмонозды аппендицит кезінде аппендикс ісініп,

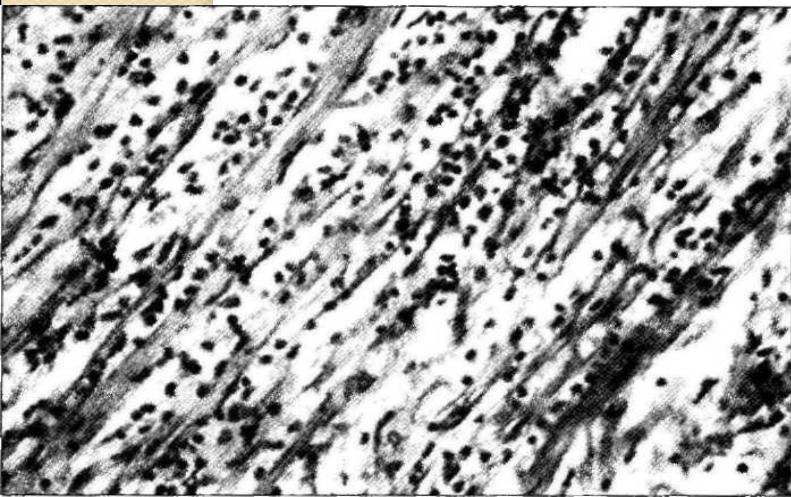
жуандап. оның

сірлі кабығы кызарып қанмен толады (20-сурет). Аппендикс сыртыкда

фибринлі кабықпайдаболады, шырышіты кабығы ісініп кап күйилады.

Егер осы жерде жара пайда болса, оны флегмонозды жаралы аппендицит деп атайды. Ленкопипі сіңбелердің бір жерге шоғырланып.

ірінді ошактар тұзуін апостематозды аппендицит дейді. '..

20-сурет. Флегмонозды аппендицит.
Лейкоитарлық сіңбелер

Аппендиқстегі ең ауыр өзгерістер нәтижесінде гангренозды аппендицит дамиды. Гангренозды қабы нуда аппенди克斯 жуандағап. оның сірі кабығы коныр-жасыл түсті, фибринді-ірінді қабықтармен капталған болады. Микроскоппен тексергенде осы жерде некроз ошактары, микробтар шоғыры көрінеді.

Аппенди克斯 артериясының тромбоз немесе эмболия пәтижесінде дамитын озгерістерді біріншиік гангрена деп атайды, бұл кабыну емес. оны гангренозды аппендицит деуге болмайды.

Созылмалы аппендицит әркашанда жедел аппендициттің нәтижесі болады. Осыған байланысты аппендикс айналасында жабыспалар түзіледі. Аппендикс ішінде дәнекер тін өсіп, оның қуысы түгел бітіп кетеді (облитерация). Дегенмен де аппендикс қабырғасында созылмалы кабыну белгісі ретінде лимфоциттерден, гистиоциттерден және эозинофилді лейкоциттерден тұратын сіңбелер де табылады.

Егер кабыну нәтижесінде аппендиктің бір бөлігі бітіп қалса, оның төменгі жактары калтадай кеңіп, сол жерге сұйық заттар (гидроцеле) немесе шырышты массалар (мукоцеле) жиналып қалады.

Жедел аппендициттің асқы ішн түрлері деструктивті урдістсрге байланысты келіп шыгады. Оған:

- I) аппеилкстің тесіліп кетуі (перфорация);
- 2) осыған байланысты ішастардың кабынуі.i
(перитонит);
- 3) кабынудыңбүйенге және оныңайиаласыпдагы
тіндерге өтуі (пери және паратифлит);
- 4) ішектің тесіліп кетуіне байланысты дамыган жылан
көз
(ол кезде нәжіс не сыртка ғіемесе іш күйсіна белініп
гұрады);
- 5) іріңніңаппендиц ішіндежиналып капуы (Эмпиема);
- 6) көкет астындагы абсцес, пилефлебиттік бауыр абсцесі;
- 8) сепсис кіреді.

Ішек ісіктері

Ішекте жиі кездесетін патологиялық үрдістердің бірі полип деп аталады. Полип деп ішектің ішіне карай (эзофитті) өсетін, кейде аякшаға ілініп, салбыраптуратын кұрылымдарды атайды. Полиптердің копшігілі кабынуға байланысты пайда болады, оларды гиперплазиялық патология деп карастырылады.

Полиптердінарасында безді эпителиден осетін адено матозды полиптер гана нағыз ісіктер катарына жатады. Олар көлденені бірнеше сантиметр, шырышты кабыкпен аякша арқылы байланысқан, домалак түйіндер түрінде көрінеді (21-сурет). Полиптердің сырты тегіс немесе бұрлі болады, кейінгілерін бурлі (тинезді) ісік деп атайды.

Полип деп ішектің ішіне карай (экзофитті) өсетін, кейде аякшаға ілініп, салбыраптуратын құрылымдарды атайды.

Полиптердің

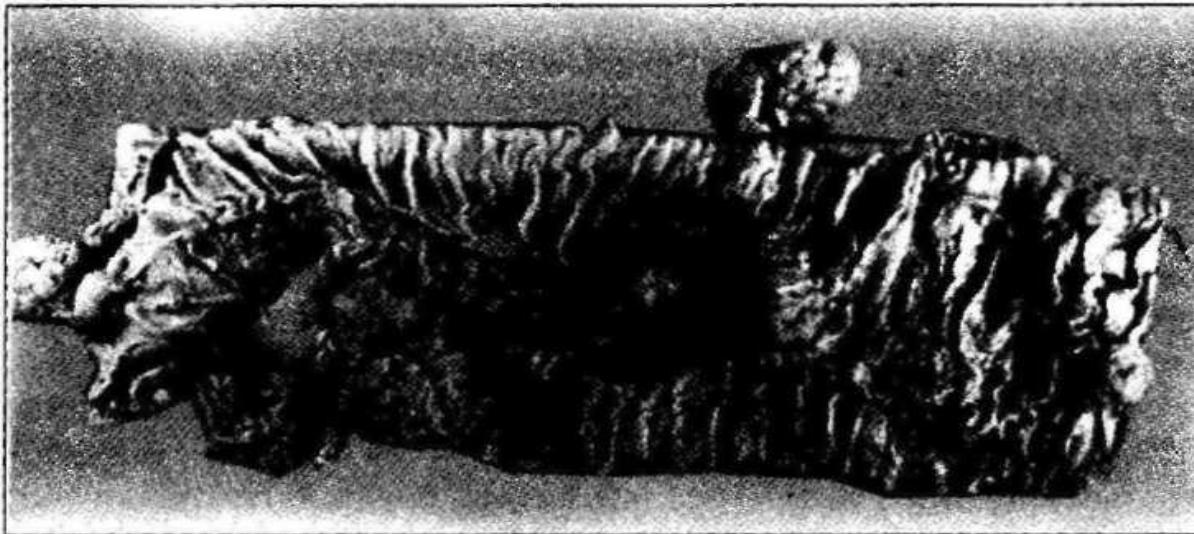
көпшігілі қабынуға байланысты пайда болады, оларды гиперплазиялық патология деп карастырылады.

Полиптердінарасында безді эпителииден өсетін адено матозды полиптер ғана нағыз ісіктер катарына жатады. Олар көлденеңі бірнеше сантиметр, шырышты қабыкпен аякша арқылы байланысқан, домалак түйіндер түрінде көрінеді (21-сурет). Полиптердің сырты тегіс немесе бұрлі болады, кейінгілерін **бұрлі (тинезді) ісік** деп атайды.

Микроскоппен карағанда ол безді-бұрлік-ұрылымдардан тұрады. Бұрлердің үсті биік призмалы, цитотоплазмалы ашық ренді боялған эпителимен жабылған. Бұл сыркаттың ерекше түріне көптеген аденоатозды полиптер немесе нолитп жатады. Олар тұкым куалау жолымен туындалап, отбасылық полипоз деп аталады. Аденоатозды полиптер, әсіресе виллезді полиптер ісікалды патологиясына жатады. Исіктің кауіптілігі оның көлеміне де байланысы. Көлдененці 4 см ісіктердің тең жартысы малинизацияланады.

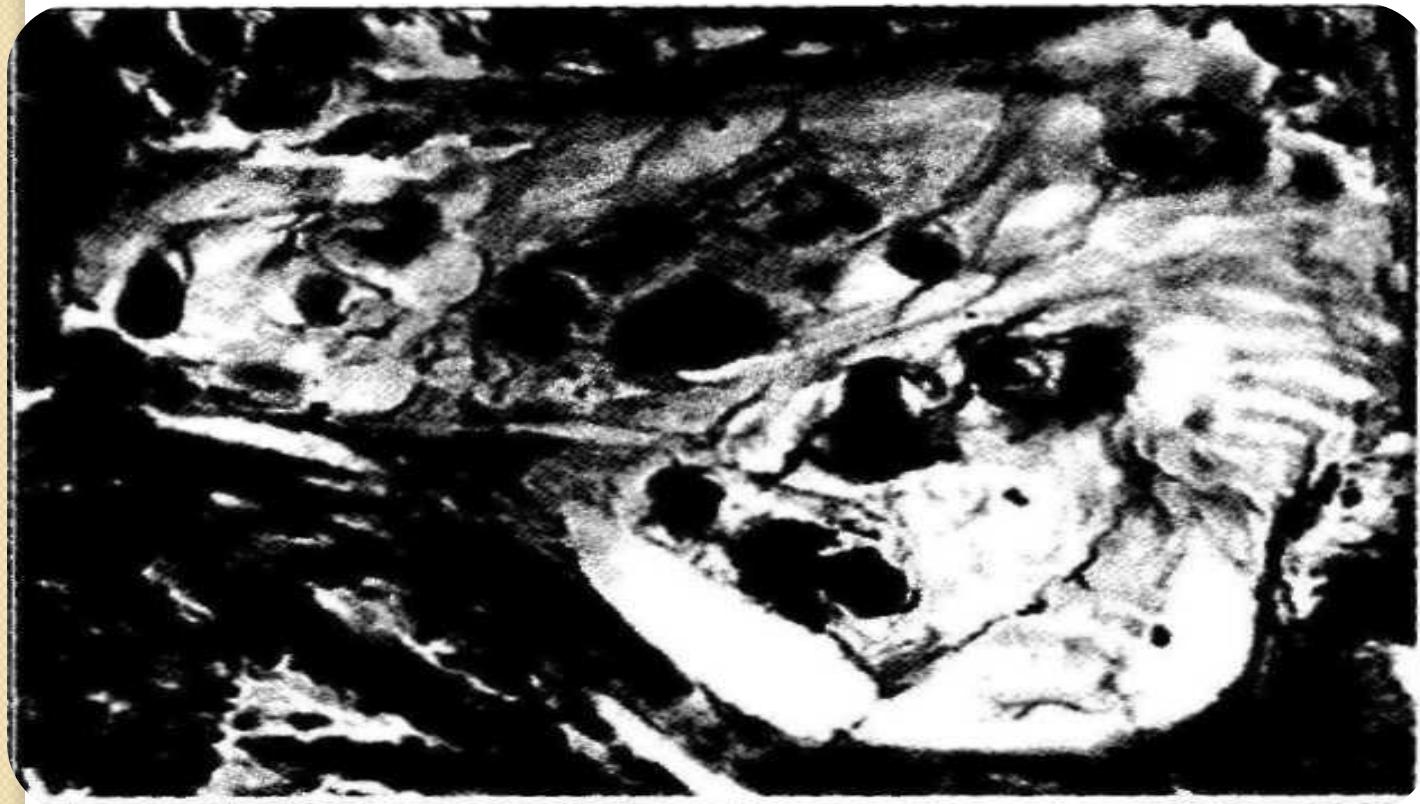
Ішектің қатерлі ісіктері.

Ішектің қатерлі ісігі- рак негізінен тік ішекте, содан соң тоқ ішектің сигма тәрізді бөлігінде және бүйен ішекте, өтте сирек жағдайда ,ацы ішекте кездеседі.

21-сурет.
Ішек полипозы

22 сурет. Жүзік тәрізді жасушалар

Ток ішек рагы

Ішектің жоғары даайтылған орындарын даректың 2 /3 бөлігі өседі.

Рактың экзофитті (ішектің куысына карай өсетін полип тәрізді) және

эндофитті (ішектің кабырғасына карай диффузды өсетін) түрлерін ажыратады. Ісіктің өсуіне байланысты ішек саңылауы тарылады немесе сол жердегі ісікте жараптар пайда болады.

Ток ішек карциномасының адено мазды полиптердің малигнизациясы нәтижесінде дамитындығы бүйек ішек карциномасында айқын көрінеді.

